

ОТЗИВ

за кандидатурата на доц. д-р Милияна Каймакамова, единствен участник в обявения конкурс за професор към Катедрата по българска история на ИФ при СУ „Климент Охридски”

проф. д.и.н. Петър Ангелов

В моя отзив ще обърна последователно внимание на няколко съществени момента от преподавателската кариера и научната продукция на доц Милияна Каймакамова. От приложените документи е видно ,че зад гърба си тя има 37 години преподавателска дейност, свързана с воденето на семинарни упражнения, а след хабилитацията и с четенето на основни курсове по средновековна българска история не само в ИФ на СУ, но и в университетите в Благоевград и Пловдив. Чела е специализирани курсове и във Философския и Геолого-географския факултет към СУ „Климент Охридски”. Осъществила е научно и методическо ръководство на четирима успешно защитили своите докторски дисертации аспиранти. Била е ръководител на множество дипломни работи на студенти от ИФ.. Същевременно доц Милияна Каймакамова е съдействала активно за развитието на Историческия факултет през годините , в качеството си на зам.декан, а понастоящем и като ръководител на най-голямата катедра във Историческия факултет. Определено нейна заслуга е създаването на Семинар по българска история с библиотека към Историческия факултет.

Успоредно с активната си преподавателска дейност, доц Каймакамова развива и плодотворна научна дейност За конкурса тя е приложила списък от 83 труда, в които се включват две монографии, съставителство на сборници ,студии и статии, девет леми в престижната Енциклопедия на средновековните хроники, рецензии , отзиви, учебни помагала и научно-популярни статии. От общия брой научни публикации за конкурса

съгласно законовите изисквания са представени 55 заглавия., сред които от особено значение са двете монографии „Българската средновековна историопис и „Власт и история в Средновековна България” .Както личи от представения с писък интересите на доц. Милияна Каймакамова са насочени към проучване на различни проблеми от политическата, регионалната и особено културната история на Средновековна България.

Основен акцент в творчеството и се пада на възникването и развитието на историческата мисъл в средновековна България .Представената за конкурса монография „Власт и история в средновековна България,, представлява сполучлив опит за първи път в нашата наука да се потърси мястото и ролята на историята и историческото знание в развитието на държавно-политическата идеология на българските средновековни владетели. Прочетох с внимание монография и останах напълно удовлетворен от изводите и констатациите на нейния автор.. Някои от тях се оказаха особено полезни за мен, тъй като напълно потвърждават и допълват наблюдения ми относно ролята на историческото знание в изграждането на аргументите на средновековната българска дипломация. Ще подчертая ,че доц Милияна Каймакамова убедително разкрива определящата роля на светската и духовна власт за формирането на облика на средновековната историография и механизмите ,чрез които конкретното историческо знание служи за формирането на държавно-политическата идеология В това отношение от особено значение са приносите на доц Каймакамова за разкриване историята на идеята „Търново –нов Цариград”, прокарана в редица старобългарски книжовни паметници. Даден е аргументиран отговор на въпроса защо по времето на цар Симеон ,а и по-късно при цар Иван Александър се наблюдава разцвет на българската хронография. Направени са и ценни приноси в датирането на някои летописни паметници, сред които и на т.н. Пандехово пророческо сказание, предизвикало не малко дискусии в науката..

Всичко казано до тук според мен показва ,че както в областта на преподаването, така и в изследването на средновековната българска история доц Милияна Каймакамова е достигнала едно високо професионално ниво и зрелост което ми дава основание да препоръчам на членовете на уважаемото жури да гласуват с положителен вот за избирането ѝ за професор по средновековна българска история .Тя напълно заслужава това звание

Проф. дин Петър Димитров Ангелов